

ASSERTIONES THEOLOGICÆ DE SATISFACTIO

CTIONE QUÆ PRO PECCATIS FIT IN HOC ET IN

futuro seculo quas defendet egregius artium Liberalium Magister Volfgangus Holl. Præsidente Reu-
rendo patre Doctore Hermanno Thyræo facultatis Theologicæ Decano, ac professore ordinario.

*S*atisfactionis nomen, in scripturis quidem non reperitur in ea significatione, qua usurpant Theologi, partem faciētes pœnitentiæ tertiam, interim apud patres perinde usurpatur uti nunc de ea loquimur & res in scripturis sacris inuenitur.

- 2 Est autem satisfactio pœnitentiæ pars, qua post dolorem de peccatis eorumq; confessionem accuratam coram sacerdote peractam, homo pœnitens in se armatus, quas pœnas sacerdos in iudicio spiritali decreuit, uel iuste exigere potuit prompte obediēterq; explet.
- 3 Nam qui peccauit, is pro peccato pœnam luat necesse est, cum id exigat iustitiæ amussis ac regula æquissima.
- 4 Aeterna pœna, quæ pro peccato originali debebatur, ita solius Christi merito per baptismum soluta est, ut nostra satisfactio nullum ibi locum habeat.
- 5 Pro hac Christus in cruce ex æqualitate iustitiæ satisfecit.
- 6 De qua solutione scripturæ passim loquuntur, cum remitti peccata per Christum, per fidem in sanguine eius, per baptismum in aqua & spiritu sancto, dicunt.
- 7 Interim tamen peccati nomen in scripturis præter eum usum & in culpa mortali & in ueniali ponitur.
- 8 Quæ culpa mortalis & uenialis nulla humana satisfactioe, piaculoue tolli potest, sed ab eo tantum tollitur, de quo scriptum est, Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mundi.
- 9 Scripturæ tamen & ecclesia, parte aliqua quoad pœnam scilicet temporale ipsi remissis debitâ, per satisfactiones nostras tolli ostendunt.
- 10 Nam culpa quæ æternæ damnationi hominem addicit, & æterna ipsa damnatio, ita gratis remittitur per passionem Christi & uirtutem clauium, ut tamen residua sit ex decreto dei obligatio ad pœnam temporalem exoluendam.
- 11 Idem de peccato ueniali quod ad culpam attinet censendum est.
- 12 Quod decretum per scripturas, unanimum patrum consensum, ecclesiæ usq; ad tempora nostra non intermissam consuetudinem, accepimus.
- 13 Non est igitur ea ratio baptismi, quæ pœnitentiæ, cum in illo homo renascatur, hic renatus iudicetur.
- 14 Nasci sine obligatione satisfaciendi par est, in iudicio autem pœnam aliquam suscipere.
- 15 Neq; est quod Catholicis a quibusdam obijciatur Christi passioni iniuriam fieri.
- 16 Pro peccatis totius mundi Christus satisfecit, ita abunde ut ab omnibus simul creaturis ita plenè satisfieri nequuerit.
- 17 Sed satisfactio eius tametsi infinitæ uirtutis, hominibus applicatur iuxta dei uoluntatem sanctissimam & iustissimam.
- 18 Qui uult mortem Christi sui, dum per canalem aquæ baptismalis ad nos uenit in adulto omnem pœnam æternam ac temporalem sustollere, eandem autem in pœnitentia ita mortales uenialesq; culpas, & pœnas æternas diluere, ut ad temporales obligemur.
- 19 Quod ipsum summæ gratiæ munus est dum merito passionis Christi pro mille, imo uero infinitis talentis unum teruntium reposcitur.
- 20 Nihil igitur detrahunt Christi Domini nostri passioni ita docentes.
- 21 Teruntius quem exigimur non nisi notatus sanguine Christi, pro nostris pœnis, quas in purgatorio luere debebamus satisfacit.
- 22 Nihil igitur hic purè nostrum redditur dum Christus in nostra pœna satisfacit.
- 23 Per nostras enim lacrymas, orationes, ieiunia, elemosynas, castigationes, mortificationes & alia exercitia ei satisfactio nobis applicatur.
- 24 Variâ hæc applicandæ Christi satisfactionis ratio nobis utilissima, dei sapientiæ, misericordiæ, & iustitiæ maximè congrua est.
- 25 Propter hanc satisfactionem a patribus, pœnitentia, laboriosus baptismus dicitur.
- 26 Pro quouis peccato temporariæ pœnæ debitor homo constituitur siue id sæpius, siue semel, siue publicè, siue occultè commissum sit, siue pronitatem ad malum aut uitiosum habitum in nobis, siue non reliquerit.
- 27 Rationem redimendi has pœnas Deo debitas ab Ecclesia discere oportet, extra hanc enim frustra salus quæritur.
- 28 Per contritionem uehementem potest omnis pœna temporalis remitti si tanta sit quantam habuisse sanctum latronem & Magdalenam Euangelium ostendit.
- 29 Hereticum est docere solum propter purgationem animarum imperfectarum, macerationem carnis, Ecclesiasticam disciplinam, proximæ ædificationem, Canones pœnitentiales a legitimis concilijs & sanctis patribus statutos olim fuisse obseruatos: aut nunc satisfactionem a sacerdote iniunctam impleri, cum satisfactio pro peccatis baptismo superadditis semper necessaria fuerit.
- 30 Prorsus qui non satisfecerit Deo in hoc seculo is satisfaciet in futuro: Apostolus ait: Horribile est incidere in manus dei uiuentis, & si pœnitentiam non egerimus, incidemus in manus dei & non in manus hominum.
- 31 Purgatorii locum esse (in quo pœnæ temporales luuntur, ab illis qui in hoc seculo non satisfecerunt pro peccatis mortalibus remissis, uel qui uenialia secum decedentes detulerunt) scripturæ ueteris et noui Testamenti, patrū & pontificum scripta, Concilia Ecclesiæ uetustissima, Græci latiniq; Doctores, sacrificij pro mortuis perpetua a tempore Apostolorum oblatio ostendunt.
- 32 Interim post mortem alijs etiam in locis ex dispensatione diuina nonnunquam satisfacere animas credendum est.
- 33 Ut citius eruantur prosunt ipsis opera uiuentium pro illis facta propter charitatem in qua decesserunt, & per quam uiuentes meruerunt ut ipsis opera uiuentium prodesse possent.
- 34 Sicut Christus liberauit a pœnis latronem dicens ei, hodie mecum eris in paradiso, ita uicario suo reliquit potestatem a pœnis debitis eruere reconciliatum possit indulgentijs concessis.
- 35 Qui quod donat in persona Christi donat, ex thesauro Ecclesiæ ac Christi passionum ac sanctorum, quæ fuerunt ultra mensuram debitam toleratæ, illis misericorditer largiendo ac remittendo pœnâ quam non solū Ecclesia sed diuina Iustitia exigit, præter eam quâ confesso Dei minister imposuit.
- 36 Hoc illum posse, scriptura, sanctorum consensus, & Ecclesiæ autoritas docent.
- 37 Quam rem magni facere debent fideles, propter reuerentiam sudorum Christi & sanctorum.
- 38 Neq; facile his indulgentijs per negligentiam se priuare cum adhuc in hac peregrinatione uiuentes una hora multorum annorum pœnas redimere possint.
- 39 Verum indulgentijs ita demum frui possunt si confessi contritiq; sint uel confiteri in animo habeant quando tempus confitendi in Ecclesiastica consuetudine fuerit, prout pontificis indulgentias largientis edictum decreuerit.

Joanni Horvath.